

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Decyzja Izby Odwoławczej nie uwzględniła wniesionej przez skarżącą skargi o unieważnienie prawa z rejestracji znaków towarowych, na które powołano się w sprzeciwie. Zdaniem strony skarżącej w przypadku unieważnienia prawa z rejestracji znaków towarowych, na które powołano się w sprzeciwie nie istnieje już przewidziana w art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 ⁽¹⁾ podstawa do odmowy rejestracji zgłoszonego przez nią znaku towarowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1)

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 15 lutego 2007 r. w sprawie F-142/06 Bligny przeciwko Komisji, wniesione w dniu 20 kwietnia 2007 r. przez F. Bligny'ego

(Sprawa T-127/07 P)

(2007/C 140/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Francesco Bligny (Tassin-La-Demi-Lune, Francja) (przedstawiciel: adwokat P. Lebel-Nourissat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie, że Sąd do spraw Służby Publicznej (SSP) dopuścił się błędu w ocenie kandydatury odnośnie do ciężkiego na kandydacie obowiązku dołączenia dokumentu poświadczającego obywatelstwo;
- stwierdzenie, że SSP nie odpowiedział na zarzuty skarżącego odnośnie do naruszenia zasad uzasadnionych oczekiwań i dobrej administracji obowiązujących komisję konkursową konkursu EPSO AD/26/05;
- w rezultacie uchylenie postanowienia SSP z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie F-142/06;
- w razie ponownego orzekania w sprawie, uchylenie decyzji komisji konkursowej konkursu EPSO/AD/26/05 z dnia 7 grudnia 2006 r. oraz z dnia 23 grudnia 2006 r. odmawiającej dopuszczenia skarżącego do konkursu i sprawdzenia jego egzaminu pisemnego oraz uznanie, że formularz zgłoszeń opublikowany dla kandydatów konkursu w dniu 15 maja 2006 r. na stronie internetowej EPSO był nieprawidłowy;

- ewentualnie, odesłanie sprawy przed SSP do ponownego rozpoznania, aby orzekł co do istoty sprawy i obciążył Komisję kosztami postępowania w całości.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie domaga się uchylenia postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej oddalającego jako oczywiście bezzasadną jego skargę, w której wnosił o uchylenie decyzji komisji konkursowej odmawiającej sprawdzenia jego egzaminu pisemnego w związku z tym, że formularz zgłoszeniowy nie zawierał dokumentów poświadczających jego obywatelstwo.

W uzasadnieniu swojego odwołania wnoszący odwołanie podnosi, że SSP dokonał błędnej oceny przedstawionych mu okoliczności faktycznych, dokonując również błędnej wykładni formularza zgłoszeniowego, który miał być wypełniony przez kandydata, który z kolei doprowadził do błędnej oceny kandydatury. Ponadto podnosi zarzut niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, ponieważ SSP nie odpowiedział na wszystkie zarzuty i żądania przedstawione przez skarżącego w pierwszej instancji.

Skarga wniesiona w dniu 23 kwietnia 2007 r. — Suez przeciwko OHIM (Delivering the essentials of life)

(Sprawa T-128/07)

(2007/C 140/58)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Suez SA (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat P. Combeau)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Urzędu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Delivering the essentials of life” dla towarów i usług z klas 1, 9, 11, 16, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41 i 42 (Zgłoszenie nr 4 102 497)

Decyzja eksperta: Odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 ⁽¹⁾ w zakresie w jakim w przeciwieństwie do tego co stwierdziła Izba Odwoławcza w zaskarżonej decyzji, znak towarowy o którego rejestrację wniesiono byłby pozbawiony ściśle pochwalnej konotacji oraz nie stanowiłby opisu cechy charakterystycznej czy jakości towaru lub usługi, jakie ma on oznaczać.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 17 kwietnia 2007 r. — Irlandia przeciwko Komisji

(Sprawa T-129/07)

(2007/C 140/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Irlandia (przedstawiciele: D. O'Hagan, E. Alkin, pełnomocnicy, oraz P. McGarry, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 230 traktatu, w całości bądź w części, decyzji Komisji C(2007) 286 wersja ostateczna z dnia 7 lutego 2007 r. w sprawie zwolnienia od podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo do produkcji tlenku glinu w regionach Gardanne i Shannon oraz na Sardynii wprowadzonego odpowiednio przez Francję, Irlandię i Włochy, w zakresie w jakim dotyczy ona zwolnienia od podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo do produkcji tlenku glinu w regionie Shannon wprowadzonego przez Irlandię;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2007) 286 wersja ostateczna z dnia 7 lutego 2007 r., na mocy której Komisja uznała, że zwolnienia od podatku akcyzowego przyznane przez Francję, Irlandię i Włochy w odniesieniu do olejów ciężkich wykorzystywanych do produkcji tlenku glinu od dnia 1 stycznia 2004 r. stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE oraz, że określona część tej pomocy jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

Na poparcie swojej skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

Po pierwsze zdaniem skarżącej Komisja błędnie uznała, że Irlandia nie wykazała, iż zwolnienia podatkowe zgodne są z charakterem i logiką krajowego systemu podatkowego.

Po drugie skarżąca twierdzi, że na poparcie swego wniosku, że przepisy irlandzkie mogą wpływać na wewnątrzspółnotową wymianę handlową i zakłócać lub grozić zakłóceniem konkurencji Komisja nie dokonała odpowiedniej analizy konkurencyjności.

Po trzecie, skarżąca zarzuca, że zaskarżona decyzja narusza zasadę pewności prawa wobec faktu, że Rada zezwoliła już na określone odstępstwa do końca 2006 r.

Wreszcie skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła prawo dochodząc do wniosku, iż omawiana pomoc państwa stanowi w istocie nową, a nie już istniejącą, pomoc.

Skarga wniesiona w dniu 19 kwietnia 2007 r. — Aughinish Alumina przeciwko Komisji

(Sprawa T-130/07)

(2007/C 140/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aughinish Alumina Ltd. (Askeaton, Irlandia) (przedstawiciele: J. Handoll, C. Waterson, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

W świetle swoich twierdzeń AAL wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z lutego 2007 r. dotyczącej zwolnienia z podatku akcyzowego od olejów mineralnych stosowanych jako olej napędowy do produkcji aluminium w Gardanne, w regionie Shannon oraz w Sardynii w zakresie, w jakim odnosi się to do AAL;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, poniesionymi przez AAL w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząc tą skargę skarżący domaga się częściowego stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2007)286 wersja ostateczna z dnia 7 lutego 2007 r. dotyczącej zwolnienia z obowiązku uiszczenia podatku akcyzowego od olejów mineralnych stosowanych jako olej napędowy do produkcji aluminium w Gardanne w regionie Shannon oraz w Sardynii wprowadzanych w życie odpowiednio przez Francję, Irlandię i Włochy w zakresie w jakim odnosi się to do Aughinish Alumina Ltd. (zwanej dalej „AAL”).